

جهان اسطوره شناسی

I

آثاری از

الکساندر کراپ، کارل آبراهام، مالینوفسکی،

ژان کازنوو، لوی استروس

ترجمه‌ی جلال ستاری

۱	درآمدی بر اسطوره‌شناسی
۱۱	درآمدی بر اسطوره‌شناسی / الکساندر کراپ
۲۶	طرح تاریخی اسطوره‌شناسی / الکساندر کراپ
۳۵	چندار بنیادین اسطوره‌شناسی / الکساندر کراپ
۴۹	رویا و اسطوره / الکساندر کراپ
۱۱۸	اسطوره در روان‌شناسی / الکساندر کراپ
۱۳۷	اسطوره‌شناسی / ژان کازنوو
۱۸۱	اسطوره و موسیقی / الکلود لوی استروس

درآمدی بر اسطوره‌شناسی*

۱- واژه *mythe* که در همهٔ زبانهای اروپایی یافت می‌شود، چنانکه می‌دانیم، از لغت یونانی *μῦθος* که در آثار هُمر، به معنای «گفتار، نطق، کلام» است، مشتق شده است و بعداً به معنای «قصهٔ جانوران (*fable*) و اسطوره» رواج یافته است.^۱ اسطوره، قصه‌ایست با خصلتی خاص، یعنی نقل و روایتی است که در آن، خدایان یک یا چند نقش اساسی دارند. طبیعتاً واژه *μῦθος* همراه بسیاری لغات ادبی و ترکیبات صرفی و نحوی به زبان لاتینی نقل کرد^۲ و همهٔ اشکالی که این لغت در زبان‌های اروپایی به خود گرفته از واژهٔ لاتینی مشتق شده‌اند.^۳

۲- بنابراین آنچه *mythologie* نامیده می‌شود، نخست عبارت از مجموع اساطیری است که مواد و مصالح دانش اسطوره‌شناسی به شمار می‌روند و در مرحلهٔ دوم، خود این دانش؛ و در کاربرد واژه به این دو معنی تردید نباید کرد، چنانکه واژهٔ *histoire* نیز به دو معنای مواد و مصالح تاریخی (تاریخ نویسی) و نیز دانش تاریخ‌نگاری است. آنچه مهم است تشخیص *mythologie* یا اسطوره‌شناسی از *mythographie* یا اسطوره‌نگاری است که ابداً علم به شمار نمی‌آید، بلکه به کار مؤلفین اسکندرانی و رومی اطلاق می‌شود که به شیوه‌ای

* Alexandre Haggerty Krappe, *Mythologie générale*, Payot, 1930, pp. 11-31.

1- Michel Bréal, *Pour mieux connaître Homère*, Paris, s.d., P. 262.

۲- شایان ذکر است که تا عصر *Ausone*، نویسندگان رومی همواره شکل یونانی واژه را به کار می‌بردند و بنابراین واژه *mythus*، نوعی نافرهیختگی (*barbarisme*) است.

۳- واژه و مشتقاتش در اواخر قرون وسطی در زبان فرانسه باب شدند.